

Uriel Bertran (Badalona, Barcelonès, 1976), diputat d'ERC al Parlament de Catalunya, ha impulsat el manifest "Esquerra Independentista", crític amb el rumb estratègic de la seva formació, motiu pel qual ha dimitit el càrrec de la direcció del partit.

"Des que vam fer públic el manifest el partit s'ha mogut"

Quin suport ha rebut el manifest "Esquerra Independentista"?

—Som més de 600 adherits. I, tenint present que fa poc més de dues setmanes que el vam fer públic, estem molt satisfets de l'acollida de la nostra proposta.

—Per què un secretari d'imatge i comunicació d'ERC acaba obrint un debat polític amb un manifest?

—Hi ha una posada en comú amb molta gent que pensem que el rumb que ha agafat Esquerra no és prou clar i fa que anem perdent moltes complicitats. Per tant, l'objectiu és tornar a connectar amb tots aquells centenars de milers de persones que durant aquests anys ens han votat, però que a hores d'ara no ho fan.

—Heu dimitit el càrrec de la direcció del partit per qüestions formals, per haver presentat un manifest essent de l'executiva. Ho enteneu només així, vist que les formalitats no han estat la norma en moltes actuacions de la vostra formació?

—Sí que és una qüestió formal, però no de forma. M'explicaré. No és que la manera com hem presentat la proposta sigui cap astracanada, sinó que no és adequada formalment. És a dir, proposem un debat fora de l'executiva perquè entenem que no aborda un problema evident: que Esquerra s'ha desconectat de molts sectors socials. Com és natural, m'estimo més quedar-me fora de l'executiva del partit, però continuar defensant la necessitat del debat.

—Us van demanar que dimitíssiu?

—Bé, se'm va fer evident que aquest debat no seria assumit en els termes en què el proposàvem. Però és evident que hi havia hagut moltes actituds molt

menys meditades, amb propostes molt allunyades d'allò que el partit pensava, i no havia passat mai res.

Però, bé, tenim una gran acollida de la militància i tampoc no vull dramatitzar res. Cadascú pot treure'n conclusions. Allò que compta és afrontar el debat i posar el partit en la bona direcció.

En aquest sentit, vull remarcar que, malgrat tot, des que vam fer públic el manifest el partit s'ha mogut. Hi ha hagut una actitud de més exigència dins el govern. Així i tot, amb intencions no n'hi ha prou. Ara falta el pas important: que es concreti el full de ruta, que s'hauria d'aprovar al pròxim Congrés Nacional.

—Hi ha qui creu que el manifest és una estratègia dels sectors afins a Puigercorts per a contrarestar uns altres corrents i prendre força en la lluita pel lideratge d'ERC.

—En aquest país tenim una tendència a creure sempre en la teoria de la conspiració. El nostre partit té capacitat de ser dinàmic, de ser viu, de poder acollir formes diverses d'expressió i d'entendre cap on ha d'avançar el projecte independentista. No hi ha res més enllà. Per una altra banda, el desenllaç, la meua sortida de l'executiva nacional ja ho diu tot.

—Les alarmes, a parer vostre, es disparen ara, amb els resultats de les municipals?

—Venia de feia temps. A les eleccions al Parlament ja es va fer evident que havíem perdut un nombre important de vots. I a les municipals hi ha hagut una nova baixada de desenes de milers de vots, amb implicacions més greus, com ara la pèrdua de regidors a ciutats del conjunt de les àrees metropolitanes, que

és on hi ha més gent, allà on ens havia costat més d'entrar.

Així doncs, cal corregir algunes actituds del partit. Hem de recuperar i aglutinar el conjunt del sobiranisme, que majoritàriament és un sobiranisme de progrés. I per articular-lo l'hem d'illusionar i fer-li tornar a creure que és possible un projecte que ens porti cap a la independència.

—I com ho voleu fer això?

—Hem de traçar un full de ruta que sigui possible i que marqui clarament les passes que hem de fer fins a l'exercici del dret de decidir, és a dir, fins a la convocatòria d'un referèndum d'autodeterminació. I ho hem de presentar de manera absolutament honesta. Això vol dir que, a l'hora de conformar un govern de la Generalitat, en el futur, serà per avançar en el marc d'aquest procés. Per exemple, una proper govern de la Generalitat hauria de dur al Parlament una llei de referèndums, de tal manera que es legisli com s'hauria de desenvolupar un referèndum d'autodeterminació.

Un altre pas seria crear les condicions necessàries per a guanyar aquest referèndum. Això vol dir estructurar els elements de poder econòmic, també de força social, cultural, etc.

També cal plantejar la possibilitat de fer un torcebraç amb l'estat, pel model de finançament de Catalunya. Fins al punt, si cal, que els ciutadans pensem en la possibilitat de deixar de pagar impostos a l'estat si no es corregeix l'espoli fiscal, i per tant, ens adrecem cap a un model de concert econòmic.

Hi ha un seguit de passos que es podrien anar fixant en aquest full de ruta, i que tot el sobiranisme hauria de

conèixer clarament. De manera que es pogués fer visible que l'exercici del dret de decidir és possible.

—**I l'actual direcció, que acabeu de deixar, no va en aquesta línia.**

—Bé, és obvi que aquest full de ruta no hi és, ni es preveu que s'incorpori en la política d'aliances. Estem convençuts que si s'articula aquest debat amb determinació, el sobiranisme català pot fer un nou salt endavant amb una força que faci indefugible que alguns altres partits comencin a assumir part d'aquesta agenda política. Perquè, quin altre projecte li queda al catalanisme? L'autonomisme ha fracassat —té set recursos d'inconstitucionalitat a sobre. La via federalista és impossible, perquè requereix la reforma de la Constitució espanyola, i això vol dir la participació del PP. Per tant, el catalanisme només té la via sobiranista per avançar. Una via que ja han desenvolupat més països, com ara Escòcia, Montenegro, Flandes, etc.

—**I aquesta avui no és la via d'ERC, segons la vostra opinió?**

—ERC, al govern de la Generalitat, no és vista com el partit polític transformador que inequívocament és. És evident que si hi ha una força política que defensí amb unghes i dents els inte-

ressos de Catalunya, i em refereixo als interessos immediats —que els impostos dels ciutadans es quedin a Catalunya, el traspàs dels trens de rodalia, el traspàs de la titularitat de l'aeroport del Prat, una nova llei de política lingüística perquè el català sigui una llengua d'ús social majoritari—, podrà rescatar la gent de l'abstenció. Així aconseguiríem que sectors progressistes, que han votat unes altres opcions o que no creuen en ningú, vegin clar que hi torna a haver una esquerra compromesa, en la qual val la pena de confiar.

Es tracta d'unir l'energia del sobiranisme amb la dels sectors d'esquerra i republicans d'aquest país, que volen fer les coses d'una manera diferent.

—**Traspàs de l'aeroport, de rodalia, la nova llei del català... Tot això no ho pot fer l'actual govern amb el nou Estatut?**

—Sí. De fet, proposem que el govern de la Generalitat incorpori aquests elements a l'agenda política. Per això demanem de renegociar l'acord d'Entesa, que la propera direcció d'Esquerra, que surti fruit del congrés, renegociï amb el PSC la incorporació d'aquests elements. Unes propostes a les quals el PSC no es pot negar, perquè ja les va acceptar quan

va votar l'Estatut del 30 de setembre, o les va assumir amb els acords del Tinell [el primer tripartit].

—**Si cal renegociar l'acord de govern a Catalunya, vol dir que es va negociar malament?**

—Es va negociar pensant que el PSC tenia més compromís amb els interessos de Catalunya. En aquests mesos hem vist que s'ha anat paralitzant l'agenda política i veiem que no és prou clara la posició amb la qual, per exemple, el govern de Catalunya anirà a negociar la propera llei de finançament.

—**I si no es posen d'acord, proposareu la ruptura del govern?**

—No, no. És que l'acord hi ha de ser. Ens sembla que el PSC, si ha d'optar entre allò que interessi els ciutadans de Catalunya o el PSOE, no té cap més remei que triar allò que interessi els ciutadans de Catalunya.

—**Assenyaleu a la direcció d'ERC la necessitat d'avançar el congrés d'Esquerra, previst el 2008.**

—No és cap qüestió determinant. Emplacem la direcció a valorar, a partir de les anàlisis que li han arribat, entre les quals la nostra, si val la pena o no de convocar un congrés abans de les eleccions espanyoles.

—**Aquest debat esclata paral·lelament amb les tensions pel lideratge d'ERC.**

—Volem que aquest debat no sigui en clau personalista, sinó amb l'esperit d'aportar propostes que afavoreixin la reactivació d'Esquerra per aconseguir una majoria social. Esquerra Independentista vol ser un espai de reflexió política. Al final, allò que importa no és el líder que tingui aquest partit, sinó amb quines propostes ens presentem a la ciutadania.

—**Entre els lideratges que es postulen, Joan Carretero, amb Reagrupament.cat, diu que subscriu el 100% de la vostra proposta.**

—Estem segurs que les propostes que nosaltres fem són tan aglutinadores que hi haurà més persones que les assumiran. I ens agrada que la gent les assumeixi. Però, en tot cas, ja avanço que Esquerra Independentista no donarà cap consigna. Som una opinió dins del partit, no pas un corrent intern lligat a un lideratge.

Enric Rimbau